

Pozostali uczestnicy postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i S. Boelaert, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata N. Tuominen), Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche i M. França, pełnomocnicy), European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 kwietnia 2015 r., *Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Rada* (T-558/12 i T-559/12, EU:T:2015:237) zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 924/2012 z dnia 4 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie, w jakim dotyczy *Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.*
- 3) Odwołanie w sprawie C-377/15 P zostaje odrzucone.
- 4) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona poza własnymi kosztami również kosztami poniesionymi przez *Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.*, zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji w sprawach T-558/12 i T-559/12, jak też w postępowaniu odwoławczym w sprawie C-376/15 P.
- 5) *Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.* zostają obciążone poza własnymi kosztami również kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej w postępowaniu odwoławczym w sprawie C-377/15 P.
- 6) Komisja Europejska pokrywa własne koszty poniesione w postępowaniu w pierwszej instancji w sprawach T-558/12 i T-559/12, a także w postępowaniach odwoławczych w sprawach C-376/15 P i C-377/15 P.

(¹) Dz.U. C 381 z 16.11.2015

Wyrok Trybunału (czwarta izba izba) z dnia 5 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Andalucía – Hiszpania) – Marina del Mediterráneo SL i in./Agencia Pública de Puertos de Andalucía

(Sprawa C-391/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Procedury odwoławcze — Dyrektywa 89/665/EWG — Artykuł 1 ust. 1 — Artykuł 2 ust. 1 — Decyzja instytucji zamawiającej dopuszczająca wykonawcę do udziału w przetargu — Decyzja, od której zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi nie przysługuje środek odwoławczy)

(2017/C 168/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Andalucía

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marina del Mediterráneo SL, Marina del Mediterráneo Duquesa SL, Marina del Mediterráneo Estepona SL, Marina del Mediterráneo Este SL, Marinas del Mediterráneo Torre SL, Marina del Mediterráneo Marbella SL, Gómez Palma SC, Enrique Alemán SA, Cyes Infraestructuras SA, Cysur Obras y Medioambiente SA

Strona pozwana: Agencia Pública de Puertos de Andalucía

Przy udziale: Consejería de Obras Públicas y Vivienda de la Junta de Andalucía, Nassir Bin Abdullah and Sons SL, Puerto Deportivo de Marbella SA, Ayuntamiento de Marbella

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, na mocy których decyzja o dopuszczeniu oferenta do przetargu, której zarzuca się naruszenie prawa Unii w dziedzinie zamówień publicznych lub transponujących je uregulowań krajowych, nie należy do czynności przygotowawczych instytucji zamawiającej, które mogą podlegać autonomicznemu zaskarżeniu do sądu.
- 2) Artykuł 1 ust. 1 oraz art. 2 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 89/665 zmienionej dyrektywą 2007/66 mają bezpośrednią skuteczność.

(¹) Dz.U. C 346 z 19.10.2015.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 22 marca 2017 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Finanzgericht Hamburg – Niemcy, Rechtbank Noord-Holland – Niderlandy) – GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

(Sprawy połączone C-435/15 i C-666/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Pozycje taryfowe — Klasyfikacja towarów — Rejestrujące kamery wideo — Nomenklatura scalona — Podpozycje 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 Nomenklatury scalonej — Noty wyjaśniające — Wykładnia — Rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 1249/2011 i (UE) nr 876/2014 — Wykładnia — Ważność)

(2017/C 168/11)

Języki postępowania: niemiecki i niderlandzki

Sądy odsyłające

Finanzgericht Hamburg, Rechtbank Noord-Holland

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: GROFA GmbH (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA (C-666/15)

Strony pozwane: Hauptzollamt Hannover (C-435/15), Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

Sentencja

- 1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1249/2011 z dnia 29 listopada 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej należy interpretować w ten sposób, że nie ma ono zastosowania w drodze analogii do produktów posiadających cechy trzech modeli kamer gamy GoPro Hero 3 Black Edition rozpatrywanych w sprawie C-435/15.
- 2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 876/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie w drodze analogii do produktów posiadających cechy trzech modeli kamer gamy GoPro Hero 3 Black Edition rozpatrywanych w owej sprawie, jednakże jest ono nieważne.
- 3) Podpozycje 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym kolejno z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r., rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r., należy, w świetle not wyjaśniających do Nomenklatury scalonej dotyczących tych podpozycji, interpretować w ten sposób, że sekwencję wideo o długości ponad 30 minut zarejestrowaną w różnych plikach o indywidualnej długości poniżej 30 minut należy uznać za nagranie co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo, niezależnie od tego, czy użytkownik nie może podczas ich odczytu dostrzec przejścia z jednego pliku do drugiego, czy też przeciwnie, użytkownik musi podczas odczytu otworzyć zasadniczo każdy z tych plików oddzielnie.